

Και τοῦ Καλλιγᾶ τὸ τάγμα,
ποῦναι ὄνομα καὶ πράγμα.

Ὁ Δεληγιάννης παραληρεῖ,
ἐνῶ κοιμᾶται ὕπνο βαρῦ.

Τι ἀπαιτεῖτε, πρεσβευταί;... τί θέλεις, Κουρτοπάση;
κόζα βολέτε, κύριοι; .. φουρτοῦνα θὰ ξεσπάση.
Τι ἔρχεσθε, ὦ πρεσβευταί, ἐμπρός μου ἕνας ἕνας
μὲ χεῖλη κατακίτρινα καὶ τρίχας ὀρθωμένας;
κοιμᾶν βουὸ πορτὲ βουὸ, μεσοξέ;... πρὸς τί μὲ ἀπειλεῖτε;
τί διόβολο, μὲ σὲρ ἀμί, ἐκ μέρους μου ζητεῖτε;
Πῶς εἶπατε, παρακαλῶ;... τὸν πόλεμον ν' ἀφήσω
κί' ἀμέριμνος καὶ ἡσυχος 'στ' αὐγά μου νὰ καθίσω;
'Α! ὄχι... μὰ τὴν ὁσμπά μου ὁ πόλεμος θὰ γίνῃ...
δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ ζήσω ἐν εἰρήνῃ.
'Αλλ' ὅμως γιατί φεύγετε μὲ τόσην γρηγοράδα;
δὲν πέρνετε τοῦλάχιστον καμμιὰ ρεσιτὴ σουμάδα;
Καθίσετε, παρακαλῶ, μὴ φεύγετε ἀκόμη...
ὑπὲρ ἡμῶν ἢ καθ' ἡμῶν εἶν' ἡ 'δική σας γνώμη;
Καθόλου δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς δυσαρεστήσω,
πλὴν δὲν μ' ἀφίνει ὁ λαὸς νὰ ὀπισθοχωρήσω.

'Α! ὁ λαός... ἰδέτε τον... 'στὸ σπῆτι μου σιμόνει...
ἀκούετε;... μὲ προσκαλεῖ νὰ ἔβγω 'στὸ μπαλκόνι.
'Ὡ βιβ λὰ γκέρι!.. ἀκούετε;.. τὸν πόλεμον γυρεύουν
καὶ εἶναι ὅλοι ἄνθρωποι ὀκοῦ δὲν χωρατεύουν.
'Ακούετε; ... τὸ λι γ ε ρ ὶ ν καὶ κοπτερόν μου ψάλλουν
καὶ ἂν δὲν κάμω πόλεμον, μπουρλότο θὰ μοῦ βάλουν.
'Αφήστε με, κύριοι, νὰ ἔβγω 'στὸ μπαλκόνι...
μὴ μὲ κρατῆς, Τραούτεμβεργ' καὶ ὁ λαὸς θυμόνει...
μὴ μὲ τραβῆς καὶ σύ, 'Ρουμβόλδ, ἀπ' τὸ σουρτοῦκω τόσο...
ἀφήτε με εἰς τὸν λαὸν ἐνθάρρουνιν νὰ δώσω.
'Ὡ Ἕλληνας, νὰ ἔχετε πεποῖθησιν σ' ἐμένα...
πλὴν τί μὲ βλέπετε σύ, Τεφῆκ, μὲ μάτια γουρλωμένα;
'Ἰδέτε! τὴν σημαίαν των μοῦ δίδουν νὰ φιλήσω...
ἀμέσως τὴν σημαίαν σας νὰ πάρτετε ὀάσω...
μὲ φοβερίζετε, Ἕλληνας, ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας...
λοιπὸν 'στὰ ὀπλα συγκαλῶ ἐγγέα ἡλικίας.

'Ὀχι ἐν-έα, δώδεκα κί' ἀκόμη παραπάνω...
ὡς Δεληγιάννης ἀληθῆς ὀφείλω ν' ἀποθάνω.
'Ἄς ἔλθῃ τὸ δεκαοκτώ, πενήντα καὶ σαράντα...
ὄλ' ἡ Ἕλλάς στρατόπεδον νὰ γίνῃ μὴ γιὰ πάντα...
ἀλλ' ὅμως ἄς ἐξαιρεθοῦν ἐκ τῆς ἐπιστρατείας
συντάκται καὶ διανομῆς τῆς φλογεράς Π ρ ω τ ῆ ς.
'Ακούετε;... τὸν πόλεμον φωνάζουν νὰ κηρύξω...
μὴ, Κουρτοπάση, μὲ κρατῆς, γιατί θὰ τὸ βροντήξω.

'Αμέσως σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ξεφορτωθῆτε
καὶ εἰς τὰς Κυβερνήσεις σας τὰ τρέχοντα νὰ 'πῆτε.
Γκοντέμ, Φερφλοῦχτερ, Πεζεβέγκ, σ' ὅλους σικτιρ πλάφι...
κόψετε τῆς μαρμπέταις μου μ' Ἑγγλέζικο ξυράφι,
τοῦ τρυφεροῦ μου σώματος συντριψατε τὰ μέλη,
ἀλλὰ θὰ κάμω πόλεμον κυθῶς ὁ κόσμος θέλει.

Γιοῦχα φωνάζουν εἰς ἐμὲ καὶ τοῦ Τρικούπη ζήτω...
Πανέλληνας, τὸν πόλεμον αὐτοστιγμῆ κηρύττω.
'Ὁ Δεληγιάννης μόνος του τὸν πόλεμον θὰ κάμῃ...
δὲν θέλω κί' ὁ Χαρίλαος σ' αὐτὸ νὰ μὲ συνδράμῃ.
'Αλλόνζ ἀνφάν νιὲ λὰ πατρι... Ἐυρώπη... Βερολῖνον...
ἔκτακτος σύνοδος βουλή;... Τρικούπης 'στὸ Λονδῖνον...
εἰρήνη... πόλεμος... οὔρρα... ἔβίβα... Κ ὀ φ τ ο... Ἡ λ ῖ ο ς...
ἄς ἔλθῃ ὁ Ζυγομαλᾶς, ὁ 'Ρώμας καὶ ὁ Σπῆλιος...
μακρὰν ὁ Μπρίγκεν κί' ὁ Μουί... μακρὰν κί' ὁ Κουρτο-
[πάσης..

ὦ Παππαμχαλόπουλε, τὸ ξίφος ν' ἀνασπάσης...
καὶ σύ, Θεοδωρόπουλε, τί λές;... νὰ τὸν κηρύξω;...
ἀπὸ τὴν σκάλα μ' ἔρχεται τοὺς πρεσβευτὰς νὰ ῥίξω.

'Αφήτε τὰς ἀβρότητας καὶ τὰς κοκεταρίας...
ἀμέσως τὸ διάταγμα τὸ περὶ ἐφεδρείας...
ἀλλ' ὄχι... τὸ ἀνακαλῶ... δὲν θὰ τὸ ἐπισπεύσω...
ἀὶ ὄχι... δὲν τἀνακαλῶ... θὰ τὸ δημοσιεύσω...
Σύ, Κουρτοπάση, τί ζητεῖς;... τί θέλεις, μίο κάρο;
μοῦ ἔρχεται σὰν κόψ μο... θὰ ῥίξω ἕνα σμπάρο.
Τσοῦμ τόφελ νὸχ ἄιν μάλ, κανόνεν οὔνι γρανᾶτεν...
νάί μοῦ φωνάζει κί' ὁ Τσιγγρὸς «ποῦ διάτανο θὰ πᾶτεν»;
Θὰ πᾶμε ὀπου θέλομεν, διαβόντρον μου κουλούκρια...
μὰ νάί.. ὁ κύριος Τεφῆκ μ' ἀρχίζει 'στὰ χαστούκρια.
Κιοπέκ-Κιοπόγλου... οὔστ... σικτιρ... μὴ μὲ κτυπάτε τόσο...
ἀφήστε με ἡσυχον, διότι θὰ θυμῶσω.
Μὰ πῶς;... δὲν παύετε λοιπόν;... σταθῆτε... πέρνω φόρα...
ὦ! βιβ λὰ γκέρι!.. ὁ πόλεμος ἀρχίζει ἀπὸ τώρα.

(Κί' ἀμέσως ἐκ τῆς κλίνης του ἀναπηδῶν φωνάζει
κατάπληκτος ἐκ τῆς φοικτῆς ἐκείνης ὀκτασίας,
ἀλλὰ ἐνῶ φαντάζεται πῶς τὸν Τεφῆκ ἀρπάζει,
αἰσθάνει ἀπὸ κάτω του ὡς εἶδος ὕγρασίας.)